

GLAZUREN.

De ervaring leert, dat veel scholen met Klei werken. Ook zijn de meeste scholen in het bezit van een oven om de werkstukken te bakken. Verder dan het bakken komt men echter meestal niet. Overigens is het juist dat een niet geglazuurd produkt in sommige gevallen zijn charmes heeft, maar de meeste modellen zullen juist door het glazuur tot hun recht komen. Onbekendheid met de techniek van het glazuren weerhoudt jammer genoeg velen ervan om er aan te beginnen. Deze toelichting wil U op weg helpen.

Glazuur dient tevens als beschermer voor de gebakken scherf (scherf=gebakken kleiwand) en zorgt ervoor dat de scherf waterdicht wordt.

WELKE KLEI MOET MEN GEBRUIKEN?

Er worden veel soorten klei aan scholen verkocht. Van deze soorten is er maar één, te weten de "GRUJZE HOLLANDSE KLEI" K 122 ons bestelnr. 2077122, die met overleg gestookt moet worden. Deze klei is n.l. nog erg jong, met veel organische stoffen zoals plantenresten, die tijdens het stoken verbranden. Door dit verbranden wordt extra zuurstof aan de ovenatmosfeer onttrokken, hetgeen weer reductie tot gevolg kan hebben. Reductie ontstaat, zodra in de oven geen of weinig zuurstof meer aanwezig is. Indien tijdens het bakken van K 122 reductie ontstaat, zult U na afkoeling constateren, dat de scherf niet oranje-rood maar zwart is. De aanwezige zuurstof van de in de klei aanwezige ijzerdeeltjes is namelijk ook verbruikt. Tijdens het bakken van de klei K 122 zal de oven ook wat stikken. Dit komt doordat de plantenresten in deze nog jonge klei verbranden. Door bovengenoemd proces kan de klei ook nog vroegtijdig gaan smelten, wat natuurlijk niet de bedoeling is.

WAAR U OP MOET LETTEN.

Wij willen hier met nadruk stellen dat de klei K 122 vrij goed te bakken is, indien U de navolgende punten in acht neemt:

- A. Het ongebakken produkt langzaam laten drogen en vooral nooit op de verwarming of in het zonnetje zetten omdat door de plaatselijk verschillende krimpspanningen het voorwerp kan schouren. (deze regel gaat overigens voor alle kleisoorten op).
- B. Indien U zeker weet dat het produkt door en door droog is, kunt U gaan bakken. Het bakken moet in elk geval van 20°C tot 800°C zeer langzaam geschieden, omdat het kristalwater, aanwezig in de klei, pas bij 800°C totaal verdwenen is. Ook bij dit proces speelt de krimp weer een belangrijke rol. Zie hiervoor de stookcurve voor een lege oven. Bij een oven die gevuld is, zal de curve platter worden (langere tijdsduur). Indien U de vuistregel HOE LANGER/LANGZAMER - HOE REIJER hanteert, zult U weinig of geen problemen ontmoeten.

Met de overige kleisoorten (chamotte) ligt dat anders. Dit zijn soorten, waarin zeer oude klei verwerkt wordt. Het betreft hier klei, die ook aan de keramische industrie verkocht wordt, en die kwalitatief zeer goed is, omdat ze samengesteld is uit meerdere componenten. Het zal U dan ook duidelijk zijn, dat deze klei wat duurder is dan de Grijze Hollandse klei 122.

GLAZUUR.

Ons kennismakingspakket bestaat uit 8 soorten glazuur, hulpmaterialen en een glazuurbrochure. Op iedere glazuurpot vindt U het typenummer en de bakkleur, zoals deze op een witte scherf zou zijn. Het ongebrande glazuur kan een totaal andere kleur hebben. Zo kunt U zien, dat bijvoorbeeld nr. 716 ongebakken spierwit is en als U het gebakken heeft, mooi warm rood is geworden. Ook de scherfkleur kan invloed op de uiteindelijke kleur uitoefenen. In de glazuurbrochure ziet U de nrs. 312, 314 en 717 respectievelijk op een witte, een rode en een zwarte scherf gezet. Indien U dus 301 wit op klei K 122 zet, zult U ontdekken dat door de roodbakkende scherf een warm wit ontstaat.